

A exención do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, que proceda aplicar na modalidade "operacións societarias", e que corresponda á parte do capital resultante da constitución ou ampliación que non se destine ós investimentos previstos neste artigo, aplicarase ó 100 por 100 do importe da cota resultante ata o 31 de decembro do ano 2001. Durante o ano 2002 a dita exención aplicarase ó 75 por 100 do importe da cota resultante, e durante o ano 2003 ó 50 por 100 do importe da cota resultante.»

Artigo segundo. Réxime especial das empresas productoras de bens corporais.

Modifícase o punto 1 do artigo 26 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, na súa redacción dada polo punto dous do artigo único do Real decreto lei 3/1996, do 26 de xaneiro, de reforma parcial da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, que queda redactado nos termos seguintes:

«1. Os suxeitos pasivos do imposto sobre sociedades gozarán dunha bonificación da cota correspondente ós rendementos derivados da venda de bens corporais producidos en Canarias por eles mesmos, propios de actividades agrícolas, gandeiras, industriais e pesqueiras, sempre que, neste último caso, a pesca de altura se desembarque nos portos canarios e se manipule ou transforme no arquipélago. Poderanse beneficiar desta bonificación as persoas ou entidades domiciliadas en Canarias ou noutros territorios que se dediquen á produción de tales bens no arquipélago, mediante sucursal ou establecemento permanente.

Con efectos desde o 1 de xaneiro de 1998 e ata o 31 de decembro do ano 2001, a bonificación establecida neste punto será do 50 por 100. Durante o ano 2002 a dita bonificación será do 40 por 100 e durante o ano 2003 do 30 por 100.»

Artigo terceiro. Inaplicación de beneficios fiscais a determinados sectores industriais.

Engádesse unha disposición adicional décimo primeira á Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo primeira. *Inaplicación dos beneficios fiscais contidos nos artigos 25, 26 e 27 a determinados sectores industriais.*

1. Desde a data de entrada en vigor do presente apartado as exencións establecidas no artigo 25 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, non serán de aplicación cando se trate de incentivar actividades encadradas nos sectores da construción naval, fibras sintéticas, industria do automóbil, siderurxia e industria do carbón.

2. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 1998, e para os períodos impositivos que comece desde esa data, a bonificación regulada no artigo 26 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, non será de aplicación ós rendementos derivados da venda de bens corporais producidos en Canarias, propios de actividades de construción naval, fibras sintéticas, industria do automóbil, siderurxia e industria do carbón.

3. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 1998, e para os períodos impositivos que comece desde esa data, non se poderá acoller ó réxime da reserva para investimentos en Canarias establecido no artigo 27 da Lei 19/1994, do 6 de xullo, a parte do

beneficio obtido no exercicio de actividades propias da construción naval, fibras sintéticas, industria do automóbil, siderurxia e industria do carbón.»

Disposición derogatoria única. Réxime derogatorio.

A partir da entrada en vigor do presente real decreto-lei quedan derogadas a disposición adicional única e a disposición transitoria única do Real decreto-lei 3/1996, do 26 de xaneiro, de reforma parcial da Lei 19/1994, do 6 de xullo, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias.

Disposición derradeira única. Entrada en vigor.

O presente real decreto-lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no "Boletín Oficial del Estado".

Dado en Madrid o 19 de xuño de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

15582 LEI ORGÁNICA 4/1998, do 1 de xullo, para a cooperación co Tribunal internacional para Ruanda. («BOE» 157, de 2-7-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica:

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A resolución 955, do 8 de novembro de 1994, do Consello de Seguridade das Nacións Unidas, creou un Tribunal internacional para o axuízamento dos responsables de xenocidio e outras graves violacións do dereito internacional humanitario cometidas no territorio de Ruanda, así como dos cidadáns de Ruanda responsables de violacións desta mesma natureza cometidas no territorio de estados veciños. Nesta resolución apróbese, como anexo, o estatuto que regula o funcionamento e competencias do Tribunal para Ruanda.

A resolución, adoptada ó abeiro do capítulo VII da Carta das Nacións Unidas, é directamente obrigatoria para os estados membros, e polo tanto para España, en virtude do disposto no artigo 25 da citada carta. Esta resolución queda incorporada ó noso dereito interno, posto que xa se publicou no «Boletín Oficial del Estado» do 24 de maio de 1995, e tendo en conta que a resolución do Consello de Seguridade se asimila ó tratado ratificado por España con base no cal se dicta.

Non obstante o anterior, o cumprimento da resolución na orde interna española esixe un desenvolvemento normativo que recolla algunhas previsións que permitan instrumentala en materias reservadas pola nosa Constitución á lei orgánica.

A presente lei orgánica ten como antecedente inmediato a Lei orgánica 15/1994, do 1 de xuño, para a cooperación co Tribunal internacional para o axuízamento dos presuntos responsables de violacións graves do dereito internacional humanitario cometidas no territorio da ex Iugoslavia e recolle mutatis mutandis as mesmas previsións normativas.

Artigo 1. *Obriga de cooperación.*

España prestaralle plena cooperación ó Tribunal internacional para o axuízamento dos presuntos responsables de xenocidio e outras graves violacións do dereito internacional humanitario cometidas no territorio de Ruanda, así como dos cidadáns de Ruanda presuntos responsables de violacións da mesma natureza cometidas no territorio de estados veciños (en diante «Tribunal internacional para Ruanda»), creado pola Resolución 955 (1994) do Consello de Seguridade das Nacións Unidas.

Artigo 2. *Fontes.*

A cooperación prestarase de conformidade co previsto na Resolución 955 (1994) do Consello de Seguridade das Nacións Unidas, o Estatuto do Tribunal internacional para Ruanda que figura como anexo da citada resolución, a presente lei e, no non previsto, polas normas xerais penais, tanto substantivas como procesuais.

Artigo 3. *Autoridades competentes.*

1. Sen prexuízo das competencias do Ministerio de Asuntos Exteriores, o Ministerio de Xustiza será a autoridade central competente para tramitar as solicitudes de cooperación do Tribunal internacional para Ruanda e as que a el se dirixisen.

2. A competencia obxectiva en materia de cooperación co Tribunal internacional para Ruanda correspóndelles en exclusiva ós órganos da Audiencia Nacional, no ámbito das súas respectivas competencias.

Artigo 4. *Xurisdicción concorrente.*

1. Cando os tribunais españois da xurisdicción ordinaria ou militar fosen competentes, de acordo coas súas respectivas normas orgánicas e procesuais, para vulgar feitos comprendidos no ámbito de aplicación do Estatuto do Tribunal internacional para Ruanda, iniciarán ou continuarán as actuacións, mentres non sexan requiridos de inhibición polo Tribunal internacional.

2. Recibido o requirimento de inhibición, o xuíz ou Tribunal suspenderá o procedemento e, sen prexuízo de seguir coñecendo de actuacións urxentes, remitirá o actuado á Audiencia Nacional, que citará resolución de inhibición en favor do Tribunal internacional para Ruanda. Os órganos xudiciais militares, se é o caso, remitirán o actuado, por medio do Tribunal Militar Central, á Audiencia Nacional.

3. A Audiencia Nacional poderá desestimalo requirimento cando o feito non entrar no ámbito de competencia temporal ou territorial do Tribunal internacional para Ruanda.

4. Ningún xuíz ou tribunal español poderá presentar conflito xurisdiccional ó Tribunal internacional para Ruanda, limitándose a expoñer as razóns que crea que fundamentan a súa propia competencia.

Artigo 5. *Principio «non bis in idem».*

As persoas xulgadas en España poden selo tamén polo Tribunal internacional para Ruanda, polos mesmos feitos, se a cualificación dada polos tribunais españois

non se fundar nas tipificacións previstas no Estatuto do Tribunal internacional.

Artigo 6. *Detención e entrega.*

1. Toda persoa que se atopar no territorio español contra a que se confirmase unha acusación e contra a que dictase a Sala de Primeira Instancia do Tribunal internacional para Ruanda unha orde de detención será detida e informada dos cargos que se lle imputan polo Xulgado Central de Instrucción da Audiencia Nacional.

2. A Audiencia Nacional acordará a entrega, sen necesidade de procedemento formal de extradición, especificando na mesma resolución a duración máxima da prisión provisional que procede segundo a lexislación española.

Artigo 7. *Comparecencia ante o Tribunal internacional para Ruanda.*

1. As persoas citadas para comparecer ante o Tribunal internacional para Ruanda, en calidade de testemuñas ou peritos, terán a mesma obriga de comparecer que a esixida para comparecer en España.

2. O Ministerio de Xustiza anticipará os gastos precisos para a comparecencia.

3. España garante a inmunidade e inviolabilidade das persoas en tránsito para compareceren perante o Tribunal internacional para Ruanda.

Artigo 8. *Cumprimento de penas.*

1. Se España fixese a declaración prevista no artigo 26 do Estatuto do Tribunal internacional para Ruanda, especificará nela que seguirá o procedemento de cumprimento da pena e que esta non poderá exceder do máximo previsto para as penas privativas de liberdade en España.

2. Os xuíces de vixilancia penitenciaria informarán á Audiencia Nacional, e esta ó Ministerio de Xustiza, de calquera incidencia significativa no cumprimento.

3. Cando se iniciase un expediente de indulto ou conmutación da pena, o Ministerio de Xustiza porao en coñecemento do Tribunal internacional para Ruanda, e non poderá adoptarse resolución ningunha ata que se pronuncie o Tribunal internacional, denegándose o beneficio se así o decidise o dito Tribunal.

Disposición derradeira única. *Vixencia.*

1. A presente lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. A presente lei permanecerá en vigor ata a disolución do Tribunal internacional para Ruanda, sen prexuízo dos efectos que se deriven da aplicación do artigo 8.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 1 de xullo de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ